

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 sierpnia 2010 r.

zmieniająca decyzję 2004/558/WE wdrażającą dyrektywę Rady 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzunijnym handlu bydłem, odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5352)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/433/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt, wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła to wyraźna kliniczna manifestacja objawów zakażenia wirusem opryszczki bydła typu 1 (BHV1). Jako że wiele zakażeń tym wirusem ma podkliniczny przebieg, środki kontroli powinny być raczej skierowane na zwalczanie zakażenia niż na tłumienie objawów.
- (2) Załącznik E (II) do dyrektywy 64/432/EWG wymienia „zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła” jako jedną z chorób, które mogą zostać objęte krajowymi programami kontroli i dla których można składać wnioski o dodatkowe gwarancje.
- (3) W załączniku I do decyzji Komisji 2004/558/WE z dnia 15 lipca 2004 r. wdrażającej dyrektywę Rady 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez państwa członkowskie⁽²⁾ wymieniono państwa członkowskie lub ich części, które realizują program zwalczania BHV1, a w załączniku II – państwa członkowskie lub ich części, które są wolne od tej choroby. W załączniku III do tej decyzji ustanowiono kryteria, jakie gospodarstwo musi spełnić, aby zostało uznane za wolne od zakażenia BHV1.
- (4) Zgodnie z tą decyzją, aby zapobiec przenoszeniu się BHV1 do gospodarstw wolnych od BHV1, przed prze-

mieszczeniem bydła z obszaru o statusie „wolny od BHV1” lub obszaru wymienionego w załączniku I do gospodarstwa znajdującego się na obszarze wymienionym w załączniku II należy przeprowadzić badanie na obecność przeciwciał wirusa BHV1 na próbkach pobranych w okresie 30-dniowej kwarantanny, z wynikiem ujemnym.

- (5) W oparciu o dotychczasowe doświadczenie w realizacji zatwierdzonych programów zwalczania zakażeń BHV1 można zezwolić na bezpośrednie przemieszczanie bydła z gospodarstw wolnych od zakażenia BHV1 do zamkniętych stanowisk tuczu w państwach członkowskich lub ich częściach, wolnych od zakażenia BHV1, pod warunkiem wdrożenia systemu przesyłania, za pośrednictwem którego organy właściwe dla miejsca stanowiska tuczu gwarantują przeprowadzenie dodatkowych badań w momencie przyjmowania zwierząt i wysyłania ich wyłącznie do rzeźni.
- (6) Wszystkie regiony Niemiec, z wyjątkiem jednostek administracyjnych Regierungsbezirk Oberpfalz i Regierungsbezirk Oberfranken w kraju związkowym Bawaria, wymienione są obecnie w wykazie w załączniku I do decyzji 2004/558/WE.
- (7) Niemcy przedłożyły dokumentację pomocniczą do wniosku o uznanie za wolne od zakażenia BHV1 także jednostek administracyjnych Regierungsbezirk Mittelfranken i Regierungsbezirk Unterfranken w kraju związkowym Bawaria i przedstawiły zasady przemieszczania bydła na swoim terytorium, do tych jednostek oraz w ich granicach. W związku z powyższym Niemcy złożyły wniosek o rozszerzenie dodatkowych gwarancji, zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG, na te jednostki administracyjne w Bawarii.
- (8) Na podstawie oceny wniosku przedstawionego przez Niemcy należy skreślić z załącznika I i włączyć do załącznika II do decyzji 2004/558/WE dwie wspomniane jednostki administracyjne w Niemczech wolne od BHV1 oraz rozszerzyć na nie stosowanie dodatkowych gwarancji ustanowionych zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 249 z 23.7.2004, s. 20.

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/558/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/558/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) są transportowane bez kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym do gospodarstwa o nieznanym statusie BHV1 w państwie członkowskim przeznaczenia wymienionym w załączniku I, w którym – zgodnie z zatwierdzonym krajowym programem zwalczania – wszystkie zwierzęta są tuczone w pomieszczeniu zamkniętym, z którego mogą być transportowane wyłącznie do rzeźni;”;

- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. b) w ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„b) po drugim tiret: »Artykuł 3 ust. ... lit. ... decyzji Komisji 2004/558/WE«.”;

- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) i b) odpowiednie władze w państwie członkowskim przeznaczenia może zezwolić na wprowadzenie bydła przeznaczonego do produkcji mięsa do gospodarstwa wolnego od BHV1 zgodnie z definicją w załączniku III (»gospodarstwo wolne od BHV1«), znajdującego się w regionie tego państwa członkowskiego, wymienionego w załączniku II, pod następującymi warunkami:

- a) zwierzęta nie zostały zaszczepione przeciw BHV1 i urodziły się oraz przebywały od urodzenia w gospodarstwach wolnych od BHV1;
- b) zwierzęta są transportowane bez kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym;
- c) przez co najmniej 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę lub od urodzenia, jeżeli zwierzęta mają mniej niż 30 dni, zwierzęta pozostawały w gospodarstwie pochodzenia lub w miejscu izolacji zatwierdzonym przez odpowiednie władze, znajdującym się w państwie członkowskim, w którym zapalenie nosa i tchawicy bydła jest chorobą podlegającą obowiązkowi zgłoszenia; w tym państwie członkowskim w promieniu 5 km od gospodarstwa lub miejsca izolacji nie stwierdzono klinicznych ani patologicznych objawów zakażenia BHV1 w okresie poprzedzających 30 dni;
- d) zwierzęta zostały poddane badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał przeciw glikoproteinie gE wirusa

BHV1 – w przypadku zwierząt pochodzących ze stada zaszczepionego przeciw BHV1, albo badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał przeciw całemu wirusowi BHV1 – we wszystkich innych przypadkach, z wynikiem ujemnym; badanie przeprowadzono na próbce krwi pobranej w okresie 7 dni przed wysyłką z gospodarstwa, o którym mowa w lit. c);

- e) w gospodarstwie przeznaczenia wolnym od BHV1 wszystkie zwierzęta są tuczone w pomieszczeniu zamkniętym, którego nie opuszczają z wyjątkiem transportu do rzeźni;

- f) zwierzęta, o których mowa w lit. d), są poddawane badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał przeciw glikoproteinie gE wirusa BHV1 lub całemu wirusowi BHV1; badanie jest przeprowadzane na próbce krwi pobranej w okresie 21–28 dni po przybyciu do gospodarstwa, o którym mowa w lit. e):

- (i) z wynikiem ujemnym, w każdym przypadku; albo

- (ii) status gospodarstwa »wolny od BHV1« zostaje zawieszony do czasu poddania zakażonych zwierząt ubojowi w ciągu mniej niż 45 dni po przybyciu do tego gospodarstwa, oraz

— zwierzęta mające bezpośredni kontakt z zakażonymi zwierzętami zostały poddane badaniu na obecność przeciwciał przeciw glikoproteinie gE wirusa BHV1 lub przeciw całemu wirusowi BHV1, przeprowadzonemu na próbce krwi pobranej nie wcześniej niż 28 dni po opuszczeniu gospodarstwa przez zakażone zwierzęta, z wynikiem ujemnym, albo

— zwierzęta, które współdzieliły przestrzeń z zakażonymi zwierzętami, zostały poddane badaniu na obecność przeciwciał przeciw całemu wirusowi BHV1, przeprowadzonemu na próbce krwi pobranej nie wcześniej niż 28 dni po opuszczeniu gospodarstwa przez zakażone zwierzęta, z wynikiem ujemnym, albo

— pozostałe zwierzęta w gospodarstwie zostały poddane badaniu na obecność przeciwciał przeciw całemu wirusowi BHV1, przeprowadzonemu na próbce krwi pobranej nie wcześniej niż 28 dni po opuszczeniu gospodarstwa przez zakażone zwierzęta, z wynikiem ujemnym, albo

— status »wolny od BHV1« został przywrócony zgodnie z pkt 4 załącznika III.

5. Państwo członkowskie przeznaczenia, o którym mowa w ust. 4, powiadamia Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o tym, w których regionach wymienionych w załączniku II mają zostać zastosowane przepisy ust. 4, oraz o dacie zamierzonego zastosowania.”;

- 3) załącznik I zastępuje się tekstem zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;
- 4) załącznik II zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG
Republika Czeska	Wszystkie regiony
Niemcy	Wszystkie regiony z wyjątkiem Regierungsbezirke Oberpfalz, Oberfranken, Mittelfranken i Unterfranken w kraju związkowym Bawaria
Włochy	Region autonomiczny Friuli-Wenecja Julijska Autonomiczna Prowincja Trento”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG
Austria	Wszystkie regiony
Niemcy	Regierungsbezirke Oberpfalz, Oberfranken, Mittelfranken i Unterfranken w kraju związkowym Bawaria
Dania	Wszystkie regiony
Włochy	Prowincja Bolzano
Finlandia	Wszystkie regiony
Szwecja	Wszystkie regiony”